

IBYEN

STORT TEMA
OM KUNST

Kunstkomet

Mød Farshad Farzankia, der efter to år med en pensel i hånden sælger til verdens vildeste samlere.

Side 26

Foto: Mads Nissen

MERE ARTY-FARTY: Tag med på alternativ byvandring, mød kunstens pengemænd og læs om Listens nyindkøbte speedbåd

»Det var alt eller intet fra dag et«

HIT. Kunstsamlere flokkes om at købe iransk-danske Farshad Farzankias farverige malerier. »Værkerne har alle en historie. Men det er sjældent, jeg kender den på forhånd«, siger han. Foto: Mads Nissen ▶

For bare to år siden vidste ingen, hvem Farshad Farzankia var. Ja, faktisk var han selv ved at finde ud af det, da han, fra den ene dag til den anden, besluttede sig for at sige sit faste job op og begynde at male. I dag vil kunstsamlere og gallerier verden over have fingrene i hans farverige og figurative værker. Men det tager han rimelig køligt. Ibyen har besøgt den selvlærte iransk-danske kunstner, der er aktuell under årets Chart Art Fair.

ASTRID RASMUSSEN
(TEKST)

MADS NISSEN
(FOTO)

På et krydsfinerbord i Herlev ligger en bunke af oliestifter, fedt- og pastelfarver og flyder. Blå. Gule. Røde. Grønne. Gamle akrylmalerbøtter med pensler. En klipsemaskine. En rulle gaffertape og en 80'er-udgave af det franske leksikon Le Petit Larousse, hvis sider er fyldt med falmede billeder og illustrationer. Midt i det farverige kaos sidder Farshad Farzankia iført shorts, sneakers og en hvid, malerpletet T-shirt. Skægget er tæt, håret vildt og brynene foldet i koncentration. Han afprøver streger i luften over et stykke papir på bordet. Kniber øjnene let sammen og lader så en rødbrun farve vandre hen over papiret.

Når Farshad Farzankia tegner, finder virvaret ud under de sorte krøller. Minder, mennesker, stemninger og følelser skitseres, før de ender som store ekspressive og farverige malerier. Med referencer til alt fra 80'er-filmplakater over Michael Jackson til ikoniske, persiske film fra hans barndom i Iran har Farshad Farzankia skabt sit eget symbolske leksikon, der på rekordtid har sendt den 37-årige selvlærte kunstner ind på den internationale kunstscene.

For blot to år siden kvittede han karrieren for at finde sig selv. Som kunstner og som menneske. I dag er han blevet fundet af kunstsamlere og gallerister verden over, der, siden han lagde de første malerier på sin instagramprofil, har stået i kø for at få fingrene i hans værker. Han har allerede udstillet i Berlin, Miami og Dubai. Da han i foråret præsenterede sin første soloudstilling på Andersen's Contemporary i København, var værkerne udsolgt, dagen før ferniseringsflaskerne blev poppet. I november har han sin første udenlandske soloudstilling i Los Angeles. Og en række af hans udvalgte værker kan nu også opleves under Chart Art Fair.

»Værkerne har alle en historie. Men det er sjældent, jeg kender den på forhånd«, siger Farshad Farzankia. Han ri-

VENDEPUNKT. Egentlig arbejdede Farshad Farzankia som grafisk designer. Men en dag overtalte en ven ham til at leje et kælderrum, hvor de kunne boltre sig med kreative projekter. Det blev begyndelsen til hans karriere som kunstner.

ver et stykke papir ud af en rød pakke Rizzla, ruller en cigaret og går hen til et kanvas. Billedet vender på hovedet og forestiller noget i retning af en mand med et tungt generaloverskæg og en stor gul hat.

»Den er meget sjov sådan her, ikke?«, spørger han smilende, før han vender lærredet rigtigt. Eller så næsen nu er placeret under øjnene i hvert fald. »Jeg er ret vild med den tyske kunstner Georg Baselitz, som begyndte at male sine figurer på hovedet. Det gør noget ret interessant for kompositionen«, siger han og skifter generalen med den gule hat ud med et billede af et menneske med kul-

sort ansigt, kantet lyserød page, gul kappe og støvler med hæle.

»Det er inspireret af Zarathustra«, siger han. »Jeg læste, at Putins spindoktor er en slags teaterfigur i Moskva, der ligesom har til formål at forvirre folk. Han var vist nok inspireret af Zarathustra, der selv var en form for troldmand. Og det blev på en eller anden måde til det her. Jeg ved ikke ...«, siger han og begraver en hånd i krøllerne.

»Jeg når ikke at tænke, mens jeg tegner. Men jo længere tid jeg bruger med billedet, jo bedre forstår jeg, hvad det vil. På den måde er det ofte klogere end mig«, siger Farshad Farzankia.

Han går ikke til kunsten med et færdigt resultat for øje. Værkerne er i evig bevægelse. Fra han tegner de første streger, til farver, former og motiver møder de udstrakte lærreder i atelieret.

»Der er nogen, der ser kunst som en slags tegnekonkurrence. Men det er dybt uinteressant for mig at kopiere virkeligheden. Jeg maler noget, der ikke er der i forvejen. På den måde får historien lov til at leve videre uden for lærredet«, siger han.

Fra Teheran til Gilleleje

Forandringerne hvirvlede i de iranske gader, da Farshad Farzankia i sommeren

1980 kom til verden. I månederne forinden havde hans forældre set den iranske revolution forvandle det tidligere vestligt orienterede monarki til et islamisk præstestyre. I Teheran støvsugede 'moralitetspolitiet' gaderne for musik, læbestift og farverige klæder. Bymurene blev plastret til med billeder af religiøse ledere, martyrer og revolutionens symbolske røde tulipaner. Og han var ikke mere end få måneder gammel, da lyden af luftsirener markerede begyndelsen på den krig, der rasede de første otte år af hans liv, kostede mere end en million menneskeliv og efterlod byen sønderbombet.

Derhjemme hang frustrationerne i væggene. Forældrene var del af den veluddannede middelklasse i Teheran, som i de tidlige revolutionsdage var med til at afsætte shahen. Moren var lægesekretær, faren var grafisk designer på en større avis. Og i en tidlig alder blev Farshad Farzankia fascineret af de billeder og bogstaver, han kunne finde på farens arbejdsværk. Den amerikanske typografi fascinerede ham, og i mapper samlede han emballagen fra forældrenes Marlboro-pakker og drømte om at få fingrene i coladåser, Mars- og Snickers-papir, fra før revolutionen brød ud.

Efter krigen flygtede familien fra det

krigsramte Iran over Tyrkiet, Bulgarien og Cypern, før de i 1989 landede i Danmark og flyttede ind i et rødt murstenshus i Gilleleje. Der var kun én anden iransk familie, og sproget lærte han derfor hurtigt. Men det var lidt som at komme til »en by med forskellige bander«, fortæller Farshad Farzankia om mødet med Gillelejes jævnaldrende drenge.

»Nogle havde rygmærker med teksten Public Enemy, andre med Metallica eller Guns'n'Roses. Og der gik noget tid, før jeg forstod, at det var bandnavne«, siger Farshad Farzankia og fortæller, at mens de andre spillede fodbold og skatede efter skole, fandt han tilbage til sin interes-

se for film, som han tidligere havde dyrket med sin far i Teheran.

»Min far købte et klippekort til mig, som jeg kunne bruge i den fiskekiosk på havnen, der udlejede vhs-bånd. Der var ti klip på kortet, og om torsdagen kunne man få to film for ét klip«, husker Farshad Farzankia, der ofte strøg forbi kiosken for at spørge efter film, de sjældent havde.

Hvis Michael Jackson kan ...

»Som teenager er det jo sådan, at du ikke kan lytte til metal, hvis du er hiphop-fan, eller høre pop, hvis du er et metalhoved. Men sådan var jeg ikke. Jeg havde ikke noget rygmærke. Hørte ikke til nogen steder. Og derfor kunne jeg gøre, hvad jeg ville«, siger Farshad Farzankia og fortæller, at han derfor lyttede til The Smiths, Tupac og N'Sync, som det passede ham. Men det var særligt Michael Jackson, der optog hans interesse.

»Det var på mange måder et kæmpechok for mig at forlade mit hjem i Iran og blive flygtning i Danmark. Hele min verden faldt fra hinanden, og i mange år

I mange år søgte jeg rundt for at finde ro i mig selv i en verden, hvor jeg ikke lignede alle de andre. Jeg drømte om at være hvid

søgte jeg rundt for at finde ro i mig selv i en verden, hvor jeg ikke lignede alle de andre. Jeg drømte om at være hvid, og da Michael Jackson pludselig gjorde det, kan jeg huske, at jeg var fuldstændig sådan: 'Wow, a dream come true'.

»Børn går ufatteligt meget op i at ligne dem omkring sig. Det har fyldt meget i min egen barndom, og nu kan jeg se det samme hos mine børn«.

Farshad Farzankia har to piger på fire og syv år, der er meget forundrede over, at de ikke »er hvide som deres mor«. Og når han i dag ser på sine malerier, er Michael Jackson og refleksionerne over identitet »absolut« at finde i mange af dem. I flere af værkerne er der ansigter, som skifter farve fra sort til hvid og tilbage igen. Ikke som en planlagt tematik. Men som et udtryk for, at »underbevidstheden taler«, som Farshad Farzankia udtrykker det.

At male sig til mening

Efter gymnasiet søgte Farshad Farzankia ind og blev optaget på Den Grafiske Højskole. Og det varede ikke længe, fra han stod med en bachelor i visuel kommunikation, til han fik arbejde. Han lavede pladecovers og filmplakater og arbejdede som grafisk designer for DR, Det Kongelige Teater og Euroman, før han for tre år siden landede et vellønnet job som art director i et designbureau. Drømmejobbet, kunne man mene, men for Farshad Farzankia var der noget, der ikke var, som det skulle være. Han stod rigtigt på papiret, men forkert med sig selv. Og det var i det limbo, han befandt sig, da telefonen en dag ringede. ▶

»Min kammerat havde fundet et lille kælderrum i Indre By, som han tænkte, vi sammen kunne leje til hver vores kreative projekter. Og dér«, siger han og knipser i luften foran sig, »der vidste jeg, at jeg skulle male«.

I det lille kælderrum malede han med og på materialer, han fandt rundt omkring i København. »Næsten manisk« lod han i smug sin nyfundne inspiration flyde ud på papir og lærred. Det kom let og uforceret til ham. Og selv om han hverken vidste, hvor det kom fra, eller hvor det skulle hen, så følte det for første gang rigtigt. Som at have vandret retningsløst rundt om sig selv for så pludselig at finde hjem.

»Mine venner troede længe, at jeg bare tog ned i kælderen for at ryge tjald og komme lidt væk fra min kæreste«, griner han. »Lige pludselig var jeg jo bare væk. Jeg gik på arbejde fra 9 til 17, var hjemme, til børnene var lagt i seng, og tog så ned i atelieret. Der var ikke noget formål med det. Jeg skulle bare male«, siger han og fortæller, at det med tiden gik op for ham, at det betød mere for ham end først antaget. Han gik derfor i gang med at spare penge sammen, før han i november 2016 sagde sit job op og rykkede malerbøtter, lærreder og pensler ud af kælderen og op på førstesalen i et nyt atelier.

»Der skete et eller andet, da jeg hev det ud i lyset og tog beslutningen om, at det var det, jeg gjorde. Jeg gik på arbejde for at male«, siger han og fortæller, at han hver dag mødte tidligt om morgenen og malede som en gal med målsætningen om at kunne præsentere 25 værker. En portfolio over de mange billeder, der i årevis havde samlet sig i hovedet på ham.

Og sådan blev det. Han malede som en gal, og da han endelig uploadede sine billeder på sin instagramprofil, vågnede den internationale kunstverden lynhurtigt. Den amerikanske kunstner Henry Taylor skrev og spurgte, hvem han var. Kunstneren Katherine Bradford kom til Østerbro fra New York og besøgte hans atelier. Og da han pludselig fik en besked fra den japanske kunstsamler Yusaku Maezawa, var det noget af et *turning point*, husker han.

»Jeg havde lige læst, at han havde købt verdens dyreste Basquiat-maleri (til ca. 740 millioner kroner, red.). Tre dage senere skriver han og spørger, om han må købe nogle af mine værker til sit nye galleri«, siger Farshad Farzankia og fortæller, at han længe troede, at nogen forsøgte at snyde ham, indtil vognen pludselig holdt foran atelieret for at hente de købte værker.

Basquiat, Dylan og lange fingre

Langs væggene i det store betonlokale står sammenrullede lærreder og persiske tæpper. Midt i lokalet er en sort lædersofa rettet mod et gammelt B&O-tv og en bunke dvd'er med titler som 'Antichrist', 'Bliktrommen' og 'Hitchcock Collection'. Og mellem pottedplanter og malerbøtter står trækasser med bøger om David Hockney, Henri Matisse, Joan Miró og Bob Dylan tilfældigt stablet.

Farshad Farzankias inspirationskilder trækker et spindelvæv af tråde til alt fra kunsthistoriens mastodonter over faldede fotografier i gamle LIFE-magasiner til de mange film og plader, der har været soundtrack til hans liv. På kunstfora og i anmeldelser bliver hans malerier beskrevet med reference til neoekspressionismen, der i 1980'erne vandt frem med farverige og figurative malerier. Frihedens fugle, migrationens sko og

FARVERIGT. Farshad Farzankias malerier er farverige og fulde af figurer, og han henter da også inspiration hos andre farveglade kunstnere som Picasso, Basquiat, Matisse og Bjørn Nørgaard.

den iranske revolutions røde tulipaner går igen og finder sammen til fragmenterede og farverige fortællinger om et liv mellem to kulturer og en evig forhandling om identitet.

Selv bekymrer Farshad Farzankia sig ikke synderligt om, hvorvidt han tilhører den ene eller anden kategori. Han dvæler ved kunstnere, han kan mærke. Hvad enten de er malere, musikere eller filminstruktører eller tilhører den ene eller anden kunstneriske periode.

»Jeg er vild med sådan nogle som Picasso, Matisse og Basquiat og nulevende kunstnere som Henry Taylor og Bjørn Nørgaard. Men jeg idoliserer dem ikke, og jeg er ikke bange for at stjæle forskellige elementer, teknikker eller udtryk. Man får aldrig lavet noget, hvis man forsøger at være original. Og jo mere jeg lader mig inspirere af andre, jo tydeligere bliver det for mig, at de har gjort det samme«.

Når han taler om Kunstakademiet, er det lidt som en eller anden hemmelig loge, han ikke er del af. Eller ønsker at være en del af for den sags skyld.

»Jeg tog ikke den der finkulturelle og intellektuelle stige. Jeg tog bagtrappen. Og selv om jeg ikke forestiller mig, at man skal kunne føre højpendede diskussioner iført rullekrave og briller for at være med, så tror jeg helt sikkert, at de

ser anderledes på mig, fordi jeg er gået en anden vej«, siger han og fortæller, at det har været med til at holde ham til ilden. »Det var alt eller intet fra dag et, og jeg tror, at det var det, der gav mig den der vanvittige energi, jeg lagde ud med«.

Poesien i det politiske

I sin kunst har han fundet tilbage til den poesi, som han husker var så integreret en del af hverdagen i Iran.

»Jeg tror, man skal være dansker for at være beslægtet med den danske sjæl. Selv om jeg elsker at lytte til C.V. Jørgensen og Lars H.U.G., så siger det ikke noget om mig. Og derfor har jeg søgt den samhørighed andre steder«, siger han og fortæller, at han i tiden efter at have sagt sit job op begyndte at dyrke nogle af de film, han havde set som barn. Og hos persiske filminstruktører som Mohsen Makhmalbaf og Abbas Kiarostami blev han mindet om poesien i sit ellers voldsomt politiserede hjemland.

Da han i foråret havde sin første soloudstilling i Danmark, hed den 'Bread and Flower', der er undertitlen på Makhmalbafs film 'Et øjeblik uskyld'. En film, der bar budskabet om, at det er op til den postrevolutionære generation at omskrive det manuskript, de har fået stukket i hånden.

»Mine forældre har altid romantiseret

BLÅ BOG

Farshad Farzankia

Født i Teheran 1980. Uddannet fra Den Grafiske Højskole og tidligere grafisk designer hos DR, Det Kongelige Teater og Euroman. Siden 2016 har han arbejdet fuld tid som autodidakt kunstner.

Hans værker er udstillet hos Galerie Kornfeld i Berlin, Richard Heller Gallery i Santa Monica i Californien og på Andersen's Contemporary i København. De er opkøbt af både kongefamilien i Dubai og den japanske kunstsamler Yusaku Maezawa, der også har investeret i et maleri af kunstneren Jean-Michel Basquiat til 110.000.000 dollars.

I februar havde han sin første danske soloudstilling, 'Bread and Flower', der blev udsolgt, allerede inden udstillingen åbnede.

I oktober præsenterer han sin første internationale soloudstilling, 'Welcome to America'.

Inspirationen henter han hos alt fra Henry Matisse over TuPac og Bob Dylan til persiske filmskabere som Mohsen Makhmalbaf og Abbas Kiarostami.

det tidligere Iran og bandet det nye langt væk. Og hele mit liv har jeg været vant til, at alt, der omhandlede Iran, blev set med politiske øjne«, siger han.

»I de her film fandt jeg stoltheden i min baggrund, fordi de tog det udgangspunkt, at selv om der er sket så meget lort, så lever kunsten stadig. Der er stadig folk på gaden, der citerer gamle digtere og synger iranske sange. Og så længe det sker, har poesien sejret«.

Frygten for at miste inspirationen

Solen bryder ud mellem to skyer og sender langstrakte kegler gennem atelierets vinduer. Farshad Farzankia rejser sig og går hen til rækken af halværdige malerier, der står parkeret med ryggen til lokalet. Med en cigaret mellem læberne tager han fat i kanvasskelettet på et billede, vender det, og uden at fjerne cigaretten fra mundvigen puster han røg ud, så den hvirvler rundt i lyset fra vinduet.

»De er der ikke helt«, siger han om de billeder, der om få måneder skal udgøre hans første internationale udstilling. Værkerne skal kommentere en række film som 'Det femte element', 'Batman' og 'Coming to America'. Men præcis hvordan fortællingerne kommer til at tage sig ud, ved Farshad Farzankia ikke.

Lageret af indre billeder synes næsten udtømmeligt, som det ser ud lige nu. Og når frygten for at løbe tør melder sig, knokler han bare endnu hårdere.

»Min største professionelle frygt er at miste inspiration. Men jeg har fundet ud af, at jeg ikke skal dvæle ved det. Det handler om at holde sig i gang. At møde op her klokken 8 om morgenen, sætte sig ned og tegne i fire timer, og så fuck, om det er godt eller dårligt. Det finder jeg ud af bagefter«.

ibyen@pol.dk

Chart Art Fair, Kunsthal Charlottenborg, Nyhavn 2, Kbh. K

www.chartartfair.com

Tønder Festival 1

23.-24.-25.-26.
AUGUST
2018

- en helt særlig festivaloplevelse

THE 2018 STORY:

Torsdag: THE MAVERICKS (USA)* · LUKAS GRAHAM (DK) · MICHAEL FALCH & DÉT BAND (DK) · OYSTERBAND (UK)* · COLTER WALL (CAN)* · KELLERMENSCH (DK) · LÚNASA (IRL)* · DR BIG BAND & BASCO (DK) · TAMI NELSON (CAN/NZ)* · SAM OUTLAW (USA)* · JEFFREY FOUCAULT (USA)* · VISHTÈN (CAN)* · TIDE LINES (SCO)* · JD MCPHERSON (USA)* · NIELS HAUSGAARD (DK) · SAM KELLY & THE LOST BOYS (UK)* · MIKE ANDERSEN BAND (DK) · THE SECRET SISTERS (USA)* · ROMENGO (HU)* · THE EAST POINTERS (CAN)* · CAAMP (USA)* · SKIPINNISH (SCO)* · SOPHIE ZELMANI (S)* · THE DEAD SOUTH (CAN)* · ALLAN TAYLOR (UK) · CÒIG (CAN)* · IRISH MYTHEN (IRL)* · 3HATTRIO (USA)* · PRETTY ARCHIE (CAN)* · FOLKEKONS (DK)

Fredag: LUKAS GRAHAM (DK) · OYSTERBAND (UK)* · COLTER WALL (CAN)* · SKERRYVORE (SCO)* · TAMI NIELSON (CAN/NZ)* · MICHAEL MCGOLDRICK, JOHN MCCUSKER & JOHN DOYLE (SCO/IRL/UK) · THE SECRET SISTERS (USA)* · THE DEAD SOUTH (CAN)* · SAM OUTLAW (USA)* · B. B. KING TRIBUTE FEAT. MIKE ANDERSEN, SHAKA & JAMES LOVELESS, THORBJØRN RISAGER, HENRIK FREISCHLADER & BAND (DK/USA/D)* · VISHTÈN (CAN)* · LUKE WINSLOW-KING (USA)* · JD MCPHERSON (USA)* · VASSVIK (NO)* · LAURA MO (DK) · CÒIG (CAN)* · THE EAST POINTERS (CAN)* · SOPHIE ZELMANI (S)* · SAM KELLY & THE LOST BOYS (UK)* · THE BROTHER BROTHERS (USA)* · THE CHAIR (SCO)* · ALL OUR EXES LIVE IN TEXAS (AU)* · TIDE LINES (SCO)* · SKIPINNISH (SCO)* · ROMENGO (HU)* · WILLIAM CRIGHTON (AU)* · PRETTY ARCHIE (CAN)* · 3HATTRIO (USA)* · JOEY LANDRETH (CAN)* · CAAMP (USA)* · FOLKBALTICA (DK/D) · FOLKEKONS (DK) · BASTARD KVINTET (DK) · FOLK SPOT: HULDRELOKK, LSMR, PØBEL, MARY JEAN (DK)

Lørdag: THE LONE BELLOW (USA)* · SKERRYVORE (SCO)* · SHARON SHANNON (IRL)* · SØREN HUSS (DK) · ÌMAR (SCO)* · MICHAEL MCGOLDRICK, JOHN MCCUSKER & JOHN DOYLE (SCO/IRL/UK)* · TYLER CHILDERS (USA)* · MELISSA HORN (S)* · DAVID RAMIREZ (USA)* · PARKER MILLSAP (USA)* · THE CHAIR (SCO)* · WILLIAM PRINCE (CAN)* · DARLINGSIDE (USA)* · PAUL CAUTHEN (USA)* · NIELS HAUSGAARD (DK) · LANKUM (IRL)* · NIVE NIELSEN (GRL) · JOLIE HOLLAND & SAMANTHA PARTON (USA/CAN)* · JEFFREY FOUCAULT (USA)* · WILLIAM CRIGHTON (AU)* · GAWURRA (AU)* · LUKE WINSLOW-KING (USA)* · ELEPHANT SESSIONS (SCO)* · THE BROS LANDRETH (CAN)* · ALL OUR EXES LIVE IN TEXAS (AU)* · THE BROTHER BROTHERS (USA)* · RICHARD INMAN (CAN)* · GORDIE MACKEE MAN AND HIS RHYTHM BOYS (CAN)* · BASTARD KVINTET (DK) · NORTHERN ASSEMBLY (DK) · FOLK SPOT: VINGEFANG, HUDNA, ELMØE & HOFFMANN, RAABYGG (DK/N) · WOMEN'S CIRCLE FEAT: TAMI NELSON, THE SECRET SISTERS, IRISH MYTHEN, LAURA MO, ANNIKA AAKJÆR (CAN/NZ/IRL/USA/DK)

Søndag: MARI BOINE (NO)* · MIKAEL WIEHE (SE) · TYLER CHILDERS (USA)* · PARKER MILLSAP (USA)* · ÌMAR (SCO)* · SHARON SHANNON (IRL)* · ANNE LINNET (DK) · PAUL CAUTHEN (USA)* · WILLIAM PRINCE (CAN)* · GAWURRA (AU)* · LET'S SPEND THE NIGHT TOGETHER FEAT: THE LONE BELLOW (USA)* · DARLINGSIDE (USA)* & THE BROS LANDRETH (USA/CAN)* · RASMUS LYBERTH (GRL) · NIELS HAUSGAARD (DK) · ELEPHANT SESSIONS (SCO)* · ANNIKA AAKJÆR (DK) · DAVID RAMIREZ (USA)* · GORDIE MACKEE MAN AND HIS RHYTHM BOYS (CAN)* · JOLIE HOLLAND & SAMANTHA PARTON (USA/CAN)* · IRISH MYTHEN (IRL)* · DUSTY HEART (USA)* · RICHARD INMAN (CAN)* · FOLKBALTICA (DK/DE) · GENTLEMEN'S CIRCLE FEAT: JEFFREY FOUCAULT, WILLIAM CRIGHTON, SØREN HUSS, LUKE WINSLOW-KING & JOEY LANDRETH (USA/CAN/AU/DK)

Se mere og køb billetter på:

www.tf.dk

Følg os på:

YouTube

